Warsztaty II Java

v3.1

Plan

- 1. Obiektowa praca z bazą danych
- 2. Active Record
- 3. Szkoła programowania
- 4. Zadania

Coders Lab

Cel warsztatów

Celem warsztatów jest poznanie sposobu integracji baz danych z programowaniem obiektowym. Można to robić na wiele różnych sposobów.

Najpopularniejsze wzorce projektowe rozwiązujące ten problem to:

- Row Data Gateway,
- Active Record,
- Data Mapper.

Podczas warsztatów wasze klasy będą implementować wzorzec **Active Record**, dlatego ten wzorzec będzie na początku dokładnie opisany.

Tablica w bazie danych a klasa

Kluczem do zrozumienia współpracy z bazą danych jest poznanie zależności między klasami a tabelami w bazie danych.

W większości przypadków mamy takie założenia:

- > na każdą tablicę w naszej bazie danych przypada jedna klasa, która ją reprezentuje,
- klasa ma taką samą nazwę jak tabela, oraz takie same atrybuty (odpowiadające kolumnom tabeli),
- każdy obiekt tej klasy jest reprezentacją jednego rzędu z tabeli,
- obiekt może być w dwóch stanach:
  - > zsynchronizowanym,
  - > niezsynchronizowanym.

Synchronizacja obiektu

Obiekt jest **zsynchronizowany** z bazą danych, jeżeli dane trzymane w jego atrybutach są takie same jak dane w odpowiadającym mu rzędzie.

Synchronizacja następuje w następujących przypadkach:

- wczytania rzędu z bazy do obiektu,
- zapisania obiektu do bazy danych.

Rozsynchronizowanie obiektu

Obiekt jest niezsynchronizowany z bazą danych w następujących przypadkach:

- dane trzymane w jego atrybutach nie są takie same jak dane w odpowiadającym mu rzędzie,
- w bazie danych nie ma rzędu odpowiadającego atrybutom obiektu.

Brak synchronizacji może się pojawić na skutek:

- stworzenia nowego obiektu (nie ma rzędu mu odpowiadającego),
- usunięcia rzędu z bazy danych,
- zmiany któregokolwiek atrybutu po ostatniej synchronizacji.

Jeżeli któryś z naszych obiektów będzie niezsynchronizowany z bazą danych pod koniec działania naszego programu, to zmiany w nim zawarte nie zostaną zapisane do bazy danych!

Active Record

Jest to jeden z prostszych wzorców, służących do komunikacji z bazą danych. Dla każdej tabeli, której używamy w naszym programie, implementujemy osobną klasę. Klasa ma atrybuty odpowiadające kolumnom w tabeli. Dodatkowo klasa implementuje metody służące ustawianiu i pobieraniu wszystkich swoich atrybutów (gettery i settery) oraz metody służące do komunikacji z bazą danych.

Zazwyczaj są to:

- update() zapisuje obiekt do tabeli (jako zmiany wcześniej istniejącego rzędu tej tabeli),
- save() zapisuje obiekt do tabeli (jako nowy rząd),
- delete() usuwa obiekt z tabeli (czyli usuwa rząd o id takim samym jak zapisane w obiekcie).

Obiekt tej klasy reprezentować będzie nam jeden rząd w naszej tabeli. Nasz obiekt służy zarówno do trzymania danych i komunikacji z bazą danych, jak i implementacji wszelkiej logiki potrzebnej dalej w programie.

Active Record

Active Record dodatkowo implementuje zazwyczaj gamę statycznych metod, które mają nam pomóc w wyszukaniu lub załadowaniu większej ilości danych.

Bardzo często metody loadAll() i loadById(id) występują w różnych wariantach (np. wyszukuje dane na podstawie którejś kolumny).

Zazwyczaj są to:

- ▶ loadAll() wczytuje wszystkie rzędy z tabeli, na podstawie każdego rzędu tworzy nowy obiekt, następnie zwraca tablice z wszystkimi stworzonymi obiektami,
- loadById(id) wczytuje jeden rząd z tabeli (o podanym id) i zwraca obiekt, który jest reprezentacją tego rzędu,
- deleteAll() usuwa wszystkie dane z tablicy.

Active Record – przykład

Jako przykład możemy pokazać przechowywanie użytkowników w bazie danych.

Chcemy, żeby nasza klasa przechowywała następujące dane:

- id użytkownika (nastawiane przez bazę danych – zazwyczaj auto_increment),
- imię użytkownika,
- hasło (zahashowane),
- email użytkownika (unikalny w naszym systemie).

Chcemy, żeby nasza klasa miała możliwość:

- > zapisu nowego użytkownika do bazy danych,
- edycji istniejącego użytkownika,
- usunięcia istniejącego użytkownika,
- wczytania użytkownika po jego id,
- wczytania użytkownika po jego emailu (potrzebne do logowania),
- wczytania wszystkich użytkowników,
- zmiany wszystkich jego atrybutów.

Tabela Users

W bazie danych będziemy mieli tabelę Users opisaną następująco:

```
Field
                Type
                              Null | Key | Default | Extra
                int(11) | NO
                                                    auto increment
id
                                     PRI
                                           NULL
                 varchar(255) | NO | UNI
email
                                           NULL
                 varchar(255) | NO |
                                           NULL
username
                 varchar(60) | NO
password
                                           NULL
```

Tabela Users

W bazie danych będziemy mieli tabelę Users opisaną następująco:

Field		Null	Key	Default	•
<pre>id email username password</pre>	<pre>int(11) varchar(255) varchar(255) varchar(60)</pre>	NO NO	PRI UNI	NULL NULL NULL NULL	auto_increment

auto_increment - nasz klucz główny

Tabela Users

W bazie danych będziemy mieli tabelę Users opisaną następująco:

Field	+	Null	Key	Default	Extra
id	int(11)	NO	PRI	NULL	auto_increment
email	varchar(255)	NO	UNI	NULL	
username	varchar(255)			NULL	
password	varchar(60)	l NO		NULL	

auto_increment - nasz klucz główny

UNI – Kolumna **email** jest unikalna. Zakładamy, że nie może być dwóch użytkowników z takim samym adresem.

Klasa User

W naszym kodzie tworzymy klasę **User** (klasy, które będą miały swoją reprezentację w bazie danych, możemy trzymać w oddzielnym pakiecie).

Stwórz klasę User.

Nasza klasa będzie miała następujące atrybuty (wszystkie prywatne):

- > id,
- > username,
- > password,
- ➤ email.

```
package pl.coderslab.models;
public class User {
    private int id;
    private String username;
    private String password;
    private String email;
}
```

User - id

Bardzo ważnym atrybutem naszej klasy jest atrybut **id**.

Wartość naszego **id** będzie wynosiła **0** w następujących przypadkach:

- obiekt nie ma jeszcze rzędu w bazie danych (np. gdy stworzyliśmy nowy obiekt, ale jeszcze nie zapisaliśmy go do bazy danych),
- usuwamy z bazy danych wcześniej wczytany obiekt.

Wybieramy tę liczbę, ponieważ SQL nigdy nie nada takiego klucza głównego.

Gdy obiekt ma odpowiadający sobie rząd w bazie danych, to ten atrybut będzie trzymać w sobie wartość klucza głównego. Dzięki temu będziemy wiedzieć, do którego rzędu w tabeli będzie przypisany obiekt.

Wartość inną niż 0 będziemy przypisywać tylko z danych pochodzących z bazy danych.

User – konstruktor

Na początku napiszemy konstruktor. W naszej klasie będzie przyjmować wartości dla **username**, **password**, **email**. Przyjmujemy hasło w postaci tekstu, a dopiero setter dla pola zakoduje prawidłowo podane hasło.

```
public User(String username, String email, String password) {
    this.username = username;
    this.email = email;
    this.setPassword(password);
}
```

Coders Lab

User – konstruktor

Na początku napiszemy konstruktor. W naszej klasie będzie przyjmować wartości dla **username**, **password**, **email**. Przyjmujemy hasło w postaci tekstu, a dopiero setter dla pola zakoduje prawidłowo podane hasło.

```
public User(String username, String email, String password) {
   this.username = username;
   this.email = email;
   this.setPassword(password);
}
```

Używamy settera do zakodowania hasła – jego implementacją zajmiemy się za chwilę.

Konstruktor bezparametrowy

Dodajmy do naszej klasy również konstruktor bezparametrowy.

public User() {}

Tworząc obiekt za pomocą konstruktora bezparametrowego jego atrybutom zostaną nadane wartości domyślne:

Wartości domyślne - przypomnienie

```
User user = new User();
user.id
user.username
user.hashPass
user.email
```

Konstruktor bezparametrowy

Dodajmy do naszej klasy również konstruktor bezparametrowy.

public User() {}

Tworząc obiekt za pomocą konstruktora bezparametrowego jego atrybutom zostaną nadane wartości domyślne:

Wartości domyślne - przypomnienie

```
User user = new User();
user.id
user.username
user.hashPass
user.email
```

Typ prosty int, będzie miał wartość domyślną 0.

Konstruktor bezparametrowy

Dodajmy do naszej klasy również konstruktor bezparametrowy.

public User() {}

Tworząc obiekt za pomocą konstruktora bezparametrowego jego atrybutom zostaną nadane wartości domyślne:

Wartości domyślne - przypomnienie

```
User user = new User();
user.id
user.username
user.hashPass
user.email
```

Typ prosty int, będzie miał wartość domyślną 0.

Jako typy obiektowe będą miały wartość domyślną **null**.

Gettery i settery

W następnym kroku piszemy potrzebne nam gettery i settery. Dzięki nim będziemy mogli mieć dostęp do naszych atrybutów.

Nie będziemy pisali settera dla atrybutu id.

Nie chcemy, żeby ktoś poza naszą klasą mógł zmieniać ten atrybut. Mogło by to spowodować błędy w naszej bazie danych (pamiętaj, że atrybut **id** trzyma w sobie klucz główny lub wartość domyślną **0**).

Coders Lab

Gettery i settery

Wyróżniać się będzie też setter dla hasła.

Będzie on od nowa haszował nasze hasło, żeby było przygotowane do zapisania w bazie danych.

Skorzystamy z implementacji algorytmu Blowfish – JBCrypt:

http://www.mindrot.org/projects/jBCrypt/

```
public void setPassword(String password) {
    this.password = BCrypt.hashpw(password, BCrypt.gensalt());
}
```

Następnym krokiem jest umożliwienie zapisania nowego obiektu do bazy danych. W tym celu napiszemy metodę **saveToDB()**.

Metoda ta będzie przyjmowała jeden argument – obiekt klasy **Connection**, dzięki któremu będziemy mogli wywoływać zapytania SQL.

Na samym początku tej metody musimy sprawdzić, czy obiekt nie jest już w naszej bazie danych. Jak? Musimy dowiedzieć się, czy jego **id** jest równe **0**.

```
public void saveToDB(Connection conn) throws SQLException {
 if (this.id == 0) {
   String sql = "INSERT INTO Users(username, email, password) VALUES (?, ?, ?)";
   String generatedColumns[] = { "ID" };
   PreparedStatement preparedStatement;
   preparedStatement = conn.prepareStatement(sql, generatedColumns);
   preparedStatement.setString(1, this.username);
   preparedStatement.setString(2, this.email);
   preparedStatement.setString(3, this.password);
   preparedStatement.executeUpdate();
   ResultSet rs = preparedStatement.getGeneratedKeys();
   if (rs.next()) {
     this.id = rs.getInt(1);
```

```
public void saveToDB(Connection conn) throws SQLException {
 if (this.id == 0) {
   String sql = "INSERT INTO Users(username, email, password) VALUES (?, ?, ?)";
   String generatedColumns[] = { "ID" };
   PreparedStatement preparedStatement;
   preparedStatement = conn.prepareStatement(sql, generatedColumns);
   preparedStatement.setString(1, this.username);
   preparedStatement.setString(2, this.email);
   preparedStatement.setString(3, this.password);
   preparedStatement.executeUpdate();
   ResultSet rs = preparedStatement.getGeneratedKeys();
   if (rs.next()) {
     this.id = rs.getInt(1);
```

Zapisujemy obiekt do bazy, tylko wtedy gdy jego id jest równe 0.

```
public void saveToDB(Connection conn) throws SQLException {
 if (this.id == 0) {
   String sql = "INSERT INTO Users(username, email, password) VALUES (?, ?, ?)";
   String generatedColumns[] = { "ID" };
   PreparedStatement preparedStatement;
   preparedStatement = conn.prepareStatement(sql, generatedColumns);
   preparedStatement.setString(1, this.username);
   preparedStatement.setString(2, this.email);
   preparedStatement.setString(3, this.password);
   preparedStatement.executeUpdate();
   ResultSet rs = preparedStatement.getGeneratedKeys();
   if (rs.next()) {
     this.id = rs.getInt(1);
```

Pobieramy wstawiony do bazy identyfikator, a następnie ustawiamy **id** obiektu.

Use Case – zapisanie nowego użytkownika

Aby przetestować, czy napisana przez nas metoda działa poprawnie, stworzymy przypadek rejestracji nowego użytkownika. Taki scenariusz będzie wyglądał następująco:

- 1. Tworzymy nowy obiekt klasy **User**.
- 2. Wypełniamy odpowiednie dane, używając setterów.
- 3. Używamy metody saveToDB(), żeby zapisać dane do bazy.

Następnie należy sprawdzić, czy:

- 1. Tworzymy nowy obiekt klasy **User**.
- 2. Wypełniamy odpowiednie dane, używając setterów.
- 3. Używamy metody saveToDB(), żeby zapisać dane do bazy.

Pamiętaj, że baza danych nie pozwoli Ci zapisać dwóch użytkowników o tym samym emailu!

Czas na napisanie metody wczytującej jeden rząd z bazy danych i zamieniającej go w obiekt.

Będzie to metoda statyczna naszej klasy (będziemy ją wywoływać na klasie a nie na obiekcie). Wszystkie metody wczytujące obiekty z bazy danych będą statyczne – nie potrzebujemy przecież żadnego użytkownika (instancji obiektu), żeby wczytać innych użytkowników.

Metoda ta będzie pobierała jako argument obiekt klasy **Connection** i **id** obiektu do wczytania, a będzie zwracała obiekt klasy **User** albo **null** (jeżeli podane **id** nie występuje w naszej bazie danych).

Inne metody, które wczytują jednego użytkownika, będą wyglądać podobnie (możemy np. szukać po mailu albo imieniu a nie po **id**).

```
static public User loadUserById(Connection conn, int id) throws SQLException {
    String sql = "SELECT * FROM Users where id=?";
    PreparedStatement preparedStatement;
    preparedStatement = conn.prepareStatement(sql);
    preparedStatement.setInt(1, id);
    ResultSet resultSet = preparedStatement.executeQuery();
    if (resultSet.next()) {
        User loadedUser = new User();
        loadedUser.id = resultSet.getInt("id");
        loadedUser.username = resultSet.getString("username");
        loadedUser.password = resultSet.getString("password");
        loadedUser.email = resultSet.getString("email");
        return loadedUser;}
    return null;}
```

```
static public User loadUserById(Connection conn, int id) throws SQLException {
    String sql = "SELECT * FROM Users where id=?";
    PreparedStatement preparedStatement;
    preparedStatement = conn.prepareStatement(sql);
    preparedStatement.setInt(1, id);
    ResultSet resultSet = preparedStatement.executeQuery();
    if (resultSet.next()) {
        User loadedUser = new User();
        loadedUser.id = resultSet.getInt("id");
        loadedUser.username = resultSet.getString("username");
        loadedUser.password = resultSet.getString("password");
        loadedUser.email = resultSet.getString("email");
        return loadedUser;}
    return null;}
```

Funkcja jest statyczna – możemy jej używać na klasie a nie na obiekcie.

```
static public User loadUserById(Connection conn, int id) throws SQLException {
    String sql = "SELECT * FROM Users where id=?";
    PreparedStatement preparedStatement;
    preparedStatement = conn.prepareStatement(sql);
    preparedStatement.setInt(1, id);
    ResultSet resultSet = preparedStatement.executeQuery();
    if (resultSet.next()) {
       User loadedUser = new User();
        loadedUser.id = resultSet.getInt("id");
        loadedUser.username = resultSet.getString("username");
        loadedUser.password = resultSet.getString("password");
        loadedUser.email = resultSet.getString("email");
        return loadedUser;}
    return null;}
```

Tworzymy nowy obiekt użytkownika i nastawiamy mu odpowiednie parametry. Jesteśmy w środku klasy, mamy zatem dostęp do własności prywatnych mimo działania w metodzie statycznej.

```
static public User loadUserById(Connection conn, int id) throws SQLException {
    String sql = "SELECT * FROM Users where id=?";
    PreparedStatement preparedStatement;
    preparedStatement = conn.prepareStatement(sql);
    preparedStatement.setInt(1, id);
    ResultSet resultSet = preparedStatement.executeQuery();
    if (resultSet.next()) {
       User loadedUser = new User();
        loadedUser.id = resultSet.getInt("id");
        loadedUser.username = resultSet.getString("username");
        loadedUser.password = resultSet.getString("password");
        loadedUser.email = resultSet.getString("email");
        return loadedUser;}
    return null;}
```

Zwracamy obiekt użytkownika albo null.

Use Case – wczytanie użytkownika

Aby przetestować, czy napisana przez nas metoda działa poprawnie, użyjmy scenariusza. Taki scenariusz będzie wyglądał w ten sposób:

1. Wywołujemy statyczną metodę **loadUserById()**, podając jej **id** istniejące w bazie.

Następnie należy sprawdzić, czy:

- 1. Metoda zwróciła nam obiekt a nie null?
- 2. Obiekt ma wszystkie dane takie same jak zapisane w bazie danych?

Drugi przypadek sprawdzający działanie:

1. Wywołujemy statyczną metodę **loadUserById()**, podając jej **id** nieistniejące w bazie,

Następnie należy sprawdzić, czy:

1. Metoda zwróciła nam **null**?

Wczytywanie wielu obiektów

Kolejną metodą do napisana jest metoda wczytująca wszystkie rzędy z bazy danych i zamieniająca je w obiekty.

Takich metod może być wiele, np. wyszukiwanie wszystkich użytkowników mających imię zaczynające się na jakąś literę, są urodzeni danego dnia (jeżeli oczywiście trzymamy datę urodzenia w bazie danych) itd.

Metoda ta będzie pobierała jako argument obiekt klasy **Connection**, a będzie zwracała tablicę obiektów klasy **User** albo pustą tablicę (jeżeli żaden rząd nie spełnia wymogów).

```
static public User[] loadAllUsers(Connection conn) throws SQLException {
   ArrayList<User> users = new ArrayList<User>();
    String sql = "SELECT * FROM Users"; PreparedStatement preparedStatement;
    preparedStatement = conn.prepareStatement(sql);
    ResultSet resultSet = preparedStatement.executeQuery();
    while (resultSet.next()) {
       User loadedUser = new User();
        loadedUser.id = resultSet.getInt("id");
        loadedUser.username = resultSet.getString("username");
        loadedUser.password = resultSet.getString("password");
        loadedUser.email = resultSet.getString("email");
        users.add(loadedUser);}
   User[] uArray = new User[users.size()]; uArray = users.toArray(uArray);
    return uArray;}
```

```
static public User[] loadAllUsers(Connection conn) throws SQLException {
   ArrayList<User> users = new ArrayList<User>();
   String sql = "SELECT * FROM Users"; PreparedStatement preparedStatement;
   preparedStatement = conn.prepareStatement(sql);
   ResultSet resultSet = preparedStatement.executeQuery();
   while (resultSet.next()) {
       User loadedUser = new User();
        loadedUser.id = resultSet.getInt("id");
        loadedUser.username = resultSet.getString("username");
        loadedUser.password = resultSet.getString("password");
        loadedUser.email = resultSet.getString("email");
       users.add(loadedUser);}
   User[] uArray = new User[users.size()]; uArray = users.toArray(uArray);
    return uArray;}
```

Pomocniczo wykorzystujemy obiekt klasy **ArrayList**, traktujmy go jako rozszerzalną tablicę. Więcej o kolekcjach dowiemy się w kolejnych modułach.

```
static public User[] loadAllUsers(Connection conn) throws SQLException {
   ArrayList<User> users = new ArrayList<User>();
    String sql = "SELECT * FROM Users"; PreparedStatement preparedStatement;
    preparedStatement = conn.prepareStatement(sql);
    ResultSet resultSet = preparedStatement.executeQuery();
   while (resultSet.next()) {
       User loadedUser = new User();
        loadedUser.id = resultSet.getInt("id");
        loadedUser.username = resultSet.getString("username");
        loadedUser.password = resultSet.getString("password");
        loadedUser.email = resultSet.getString("email");
        users.add(loadedUser);}
   User[] uArray = new User[users.size()]; uArray = users.toArray(uArray);
    return uArray;}
```

Tworzymy nowy obiekt użytkownika i nastawiamy mu odpowiednie parametry. **Jesteśmy w środku klasy, mamy zatem dostęp do własności prywatnych, mimo działania w metodzie statycznej**.

```
static public User[] loadAllUsers(Connection conn) throws SQLException {
   ArrayList<User> users = new ArrayList<User>();
    String sql = "SELECT * FROM Users"; PreparedStatement preparedStatement;
    preparedStatement = conn.prepareStatement(sql);
    ResultSet resultSet = preparedStatement.executeQuery();
    while (resultSet.next()) {
       User loadedUser = new User();
        loadedUser.id = resultSet.getInt("id");
        loadedUser.username = resultSet.getString("username");
        loadedUser.password = resultSet.getString("password");
        loadedUser.email = resultSet.getString("email");
        users.add(loadedUser);}
    User[] uArray = new User[users.size()]; uArray = users.toArray(uArray);
    return uArray;}
```

Po stworzeniu i wypełnieniu obiektu danymi dodajemy go do listy.

```
static public User[] loadAllUsers(Connection conn) throws SQLException {
   ArrayList<User> users = new ArrayList<User>();
    String sql = "SELECT * FROM Users"; PreparedStatement preparedStatement;
    preparedStatement = conn.prepareStatement(sql);
    ResultSet resultSet = preparedStatement.executeQuery();
   while (resultSet.next()) {
       User loadedUser = new User();
        loadedUser.id = resultSet.getInt("id");
        loadedUser.username = resultSet.getString("username");
        loadedUser.password = resultSet.getString("password");
        loadedUser.email = resultSet.getString("email");
        users.add(loadedUser);}
    User[] uArray = new User[users.size()]; uArray = users.toArray(uArray);
    return uArray;}
```

Tworzymy tablicę elementów typu **User** o rozmiarze pobranym z listy.

```
static public User[] loadAllUsers(Connection conn) throws SQLException {
   ArrayList<User> users = new ArrayList<User>();
    String sql = "SELECT * FROM Users"; PreparedStatement preparedStatement;
    preparedStatement = conn.prepareStatement(sql);
    ResultSet resultSet = preparedStatement.executeQuery();
   while (resultSet.next()) {
       User loadedUser = new User();
        loadedUser.id = resultSet.getInt("id");
        loadedUser.username = resultSet.getString("username");
        loadedUser.password = resultSet.getString("password");
        loadedUser.email = resultSet.getString("email");
        users.add(loadedUser);}
    User[] uArray = new User[users.size()]; uArray = users.toArray(uArray);
    return uArray;}
```

Przekształcamy listę na tablicę.

Use Case – wczytanie wszystkich użytkowników

Aby przetestować, czy napisana przez nas metoda działa poprawnie, użyjmy scenariusza.

Taki scenariusz będzie wyglądał następująco:

1. Wywołujemy statyczną metodę loadAllUsers().

Następnie należy sprawdzić, czy:

- 1. Metoda zwróciła nam tablicę?
- 2. Liczba obiektów w tablicy jest taka sama jak liczba rzędów w bazie danych?
- 3. Obiekty mają wszystkie dane takie same jak zapisane w bazie danych (wystarczy sprawdzić jeden losowy obiekt)?

Modyfikacja obiektu

Kolejną metodą do napisana będzie metoda zmieniająca dane obiektu, który już istnieje w bazie danych. Będzie to rozwinięcie napisanej już przez nas metody **saveToDB()**.

Na początku metody **saveToDB()** sprawdzaliśmy, czy obiekt nie jest jeszcze zapisany w bazie.

Dopiszemy do tego sprawdzenia **else**, w którym napiszemy kod aktualizujący dane znajdujące się w bazie.

Modyfikacja obiektu

```
if (this.id == 0) {
} else {
   String sql = "UPDATE Users SET username=?, email=?, password=? where id = ?";
   PreparedStatement preparedStatement;
    preparedStatement = conn.prepareStatement(sql);
    preparedStatement.setString(1, this.username);
    preparedStatement.setString(2, this.email);
    preparedStatement.setString(3, this.password);
    preparedStatement.setInt(4, this.id);
    preparedStatement.executeUpdate();
```

Aby przetestować, czy napisana przez nas metoda działa poprawnie, użyjmy scenariusza.

Taki scenariusz będzie wyglądał następująco:

- 1. Wywołujemy statyczną metodę **loadUserById()**, podając jej **id** istniejące w bazie.
- 2. Wprowadzamy zmiany do wczytanego użytkownika za pomocą odpowiednich getterów i setterów.
- 3. Zapisujemy zmienionego użytkownika do bazy.

Następnie należy sprawdzić, czy:

- 1. Czy wpis w bazie danych ma wszystkie dane odpowiednio ponastawiane?
- 2. Czy obiekt ma nastawione poprawne id?
- 3. Czy nie dodał się nowy wpis w bazie?

Kolejną metodą do napisana będzie metoda usuwająca obiekt z bazy danych. Powinna być ona wywoływana na obiekcie, który jest już zapisany do bazy danych.

Na początku metody **delete()** będziemy musieli sprawdzić, czy obiekt jest już zapisany w bazie danych. Musimy dowiedzieć się, czy jego **id** jest różne od **0**.

Jeżeli obiekt nie jest zapisany w bazie danych, to metoda nie będzie nic robić.

```
public void delete(Connection conn) throws SQLException {
   if (this.id != 0) {
      String sql = "DELETE FROM Users WHERE id= ?";
      PreparedStatement preparedStatement;
      preparedStatement = conn.prepareStatement(sql);
      preparedStatement.setInt(1, this.id);
      preparedStatement.executeUpdate();
      this.id=0;
   }
}
```

```
public void delete(Connection conn) throws SQLException {
   if (this.id != 0) {
      String sql = "DELETE FROM Users WHERE id= ?";
      PreparedStatement preparedStatement;
      preparedStatement = conn.prepareStatement(sql);
      preparedStatement.setInt(1, this.id);
      preparedStatement.executeUpdate();
      this.id=0;
   }
}
```

Usunęliśmy obiekt, zmieniamy zatem jego id na 0.

Use Case – usuwanie użytkownika

Aby przetestować, czy napisana przez nas metoda działa poprawnie, użyjmy scenariusza.

Taki scenariusz będzie wyglądał następująco:

- 1. Wywołujemy statyczną metodę **loadUserById()**, podając jej **id** istniejące w bazie.
- 2. Na wczytanym użytkowniku używamy metody delete().

Następnie należy sprawdzić, czy:

1. Obiekt ma nastawione id na 0?

Szkoła programowania

Celem warsztatów jest napisanie obiektowej, bazodanowej warstwy aplikacji dla szkoły programowania.

Aplikacja będzie zawierać częściowy wycinek potencjalnych funkcjonalności - przechowywanie rozwiązań dla zadań wykonywanych przez kursantów.

Podczas kolejnych warsztatów zajmiemy się oprogramowaniem interfejsu użytkownika dla naszej aplikacji.

Weryfikacja działania - powinna nastąpić poprzez wywołanie metod w programach opisanych w dalszej części.

Funkcjonalności

Użytkownicy

Użytkownik ma być identyfikowany po emailu (nie może się powtarzać).

Grupy

Użytkownik przynależy tylko do jednej grupy.

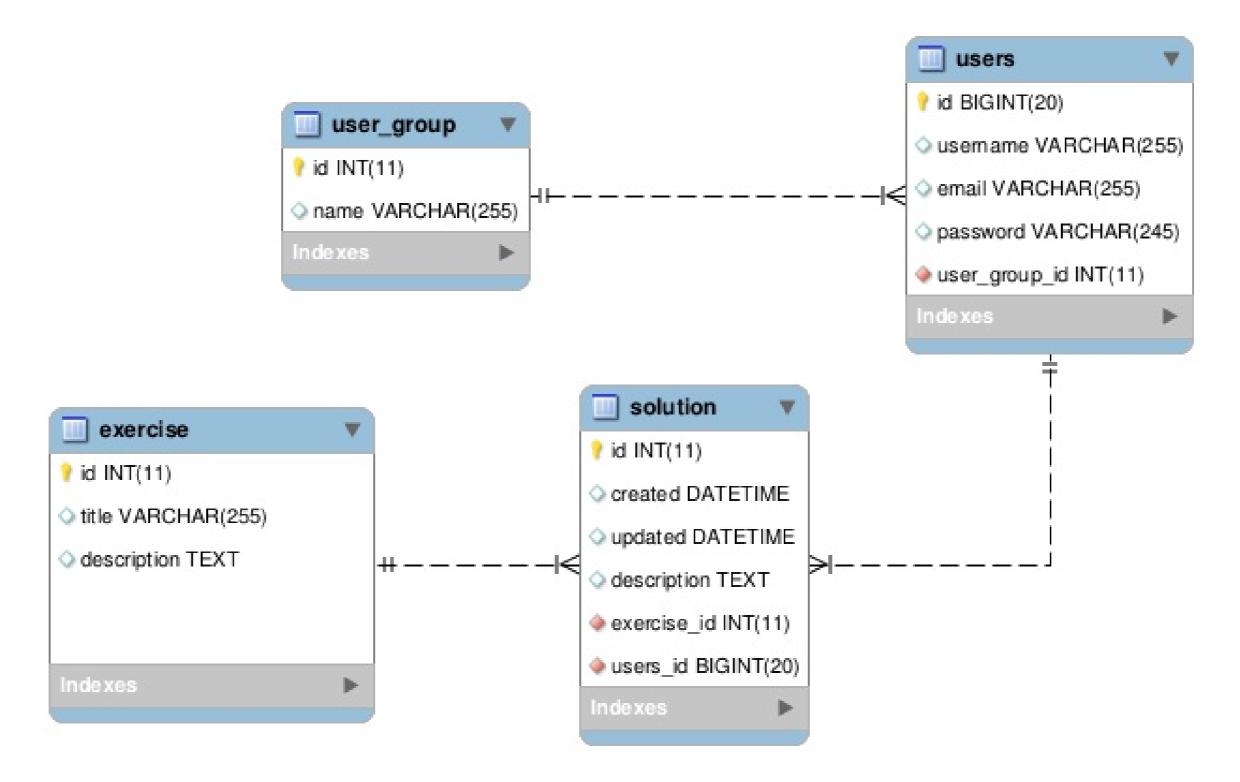
Zadanie

Zadanie do rozwiązania – może mieć więcej niż jedno rozwiązanie.

Rozwiązanie zadania

Musi zawierać informację którego zadania dotyczy, kiedy oraz przez którego użytkownika zostało dodane.

Schemat danych

Schemat stanowi podstawę do dalszego samodzielnego rozwoju aplikacji.

Przygotowanie

- Przygotuj folder pod aplikację.
- Załóż nowe repozytorium Git na GitHubie i nową bazę danych.
- Pamiętaj o robieniu backupów bazy danych, (najlepiej co każde ćwiczenie) i tworzeniu commitów (również co każde ćwiczenie).
- Stwórz plik **.gitignore** i dodaj do niego wszystkie podstawowe dane: (pliki *.*~, katalog z danymi twojego IDE, jeżeli istnieje itp.).
- Stwórz plik, który będzie służył do łączenia się z bazą danych.

Ćwiczenia z wykładowcą

Podczas ćwiczeń z wykładowcą stworzysz szkielet aplikacji i klasę **User** (na podstawie schematu z prezentacji).

Stwórz wszystkie tabele w bazie danych potrzebne do działania programu.

Pamiętaj o dodaniu kluczy głównych oraz powiązań między tabelami.

57

Pozostałe klasy

Utwórz implementację pozostałych klas

- > Group
- Exercise
- Solution

Dla każdej klasy utwórz odpowiednie metody:

- loadAll
- loadByld
- > delete
- saveToDB

58

Dodatkowe metody:

Utwórz implementację dodatkowych metod realizujących zadania:

- pobranie wszystkich rozwiązań danego użytkownika (dopisz metodę loadAllByUserId do klasy Solution)
- pobranie wszystkich rozwiązań danego zadania posortowanych od najnowszego do najstarszego (dopisz metodę loadAllByExerciseId do klasy Solution)
- > pobranie wszystkich członków danej grupy (dopisz metodę loadAllByGroupId do klasy User)

Coders Lab

Program 1 - zarządzanie użytkownikami

Program po uruchomieniu wyświetli na konsoli listę wszystkich użytkowników.

Następnie wyświetli

"Wybierz jedną z opcji:"

- add dodanie użytkownika
- edit edycja użytkownika
- delete edycja użytkownika
- > quit zakończenie programu

W przypadku quit - program zakończy działanie.

Po wpisaniu i zatwierdzeniu odpowiedniej opcji program odpyta o dane:

- add wszystkie dane występujące w klasie User bez id
- edit wszystkie dane występujące w klasie User oraz id
- delete -id użytkownika którego należy usunąć

Po wykonaniu dowolnej z opcji, program ponownie wyświetli listę danych i zada pytanie o wybór opcji.

Program 2 - zarządzanie zadaniami

Program po uruchomieniu wyświetli na konsoli listę wszystkich zadań.

Następnie wyświetli w konsoli napis

"Wybierz jedną z opcji:"

- > add dodanie zadania
- edit edycja zadania
- delete edycja zadania
- > quit zakończenie programu

Po wpisaniu i zatwierdzeniu odpowiedniej opcji program odpyta o dane:

- add wszystkie dane występujące w klasie Exercise bez id
- edit wszystkie dane występujące w klasie Exercise oraz id
- delete -id zadania które należy usunąć

Po wykonaniu dowolnej z opcji, program ponownie wyświetli listę danych i zada pytanie o wybór opcji.

Program 3 - zarządzanie grupami

Program po uruchomieniu wyświetli na konsoli listę wszystkich grup.

Następnie wyświetli w konsoli napis

"Wybierz jedną z opcji:"

- > add dodanie grupy
- edit edycja grupy
- > delete edycja grupy
- > quit zakończenie programu

Po wpisaniu i zatwierdzeniu odpowiedniej opcji program odpyta o dane i wykona odpowiednią operacje:

- add wszystkie dane występujące w klasie Group bez id
- edit wszystkie dane występujące w klasie Group oraz id
- > delete -id grupy którą należy usunąć

Po wykonaniu dowolnej z opcji, program ponownie wyświetli listę danych i zada pytanie o wybór opcji.

Program 4 - przypisywanie zadań

Program po uruchomieniu wyświetli w konsoli napis

"Wybierz jedną z opcji:"

- add przypisywanie zadań do użytkowników
- view przeglądanie rozwiązań danego użytkownika
- quit zakończenie programu

Po wpisaniu i zatwierdzeniu odpowiedniej opcji program odpyta o dane:

add - wyświetli listę wszystkich użytkowników, odpyta o id, następnie wyświetli listę wszystkich zadań i odpyta o id, utworzy i zapisz obiekt typu Solution

Pole **created** - wypełni się automatycznie, pola **updated** oraz **description** mają zostać puste.

Program 4 - przypisywanie zadań

> view - id użytkownika którego rozwiązania chcemy zobaczyć.

Po wykonaniu dowolnej z opcji, program ponownie zada pytanie o wybór opcji.

65

Program 1 - dodawanie rozwiązań

Program przyjmie jeden parametr podawany podczas uruchamiania z konsoli lub IDE, który będzie symbolizował identyfikator użytkownika.

Przypominamy że parametry takie pobieramy z tablicy args parametrów metody main.

public static void main(String[] args)

Program po uruchomieniu wyświetli w konsoli napis

"Wybierz jedną z opcji:"

- add dodawanie rozwiązania
- > view przeglądanie swoich rozwiązań

Program 1 - dodawanie rozwiązań

Po wybraniu odpowiedniej opcji program odpyta o dane i wykona odpowiednia operacje:

add - wyświetli listę zadań do których użytkownik nie dodał jeszcze rozwiązania, a następnie odpyta o id zadania do którego ma zostać dodane rozwiązanie.

Pole **updated** - wypełni się automatycznie, użytkownik ma zostać odpytany o rozwiązanie zadania.

W przypadku quit - program zakończy działanie.

Dla uproszczenia przyjmujemy że dodanego rozwiązania nie możemy usuwać, ani edytować.

W przypadku próby dodania rozwiązania do zadania, które już istnieje program ma wyświetlić komunikat.

Zadanie dodatkowe

Dodatkowe funkcjonalności

Zastanów się jakie dodatkowe programy warto by było dopisać.

Jeżeli widzisz jeszcze jakieś potrzebne metody lub klasy, to możesz je dopisać.

Przykładowe możliwości rozwoju

- Oceny i komentarze dla rozwiązań zadań,
- Umiejętności przypisywane do Użytkowników.